

Konspekt szkółki niedzielnej
propozycja
1. niedziela po Narodzeniu Pańskim

Główna myśl: Pan Jezus jest naszą radością.

Tekst: Łk 2,25-38: Błogosławieństwo Symeona. Błogosławieństwo prorokini Anny.

Wiersz: Łk 2,30: „Oczy moje widziały zbawienie twoje”.

Cele:

Dziecko poznało historię Symeona i prorokini Anny.

Dziecko wie, kto jest powodem prawdziwej radości.

Dziecko zostało zachęczone, by innym opowiadać o radości, którą daje Jezus.

I. Wstęp

1. Co sprawia mi radość? – rozmowa

Pomoce: kartka szarego papieru, mazak

Przebieg:

Prowadzący wita się z dziećmi.

Dzień dobry, bardzo się cieszę, że możemy się znowu zobaczyć. Jak spędziliście Święta Bożego Narodzenia? Mam nadzieję, że był to dla was radosny czas. Mam do was pytanie: Co sprawia, że jesteście radosni, że czujecie się szczęśliwi?

Dzieci odpowiadają, a prowadzący zapisuje wymienione propozycje na arkuszu papieru.

Podsumowanie:

Popatrzcie, powstała lista rzeczy i zajęć, które sprawiają nam radość. Dla niektórych, by czuć się szczęśliwym, wystarczy tylko mała rzecz. Innym radość sprawia coś wielkiego. Radość też może sprawiać czyjaś obecność. Sprawdźmy na naszej liście, czy ktoś podał taki powód radości.

Dzisiaj opowiem wam o szczęśliwych osobach. A dlaczego były szczęśliwe, zaraz się dowiedziecie.

II. Szkołka

Pomoce: mapa Izraela, postacie z falnelografu lub mapety: Anna i Symeon.

Przebieg:

- 1. Wyprawa do Jerozolimy** – Pierwsze osoby, czyli pasterze przywitali właśnie narodzonego Zbawiciela i radośni, chwalać Boga, powrócili do swoich owiec. Minęło osiem dni od narodzin Jezusa i według przyjętego prawa, trzeba było z dzieckiem udać się do Jerozolimy, do świątyni, by tam złożyć Panu Bogu ofiarę i nadać dziecku imię. Tak zrobili Józef i Maria niosąc małego Jezusa. Poszli z Betlejem do Jerozolimy do świątyni (*prowadzący pokazuje na mapie drogę jaką mieli przejść: Betlejem – Jerozolima*). Weszli do świątyni, a tam...
- 2. Staruszek Symeon** – ...był Symeon (*prowadzący pokazuje przygotowaną postać Symeona*), który jak jest napisane w Ewangelii Łukasza 2,25 (*Uwaga dla prowadzącego: starsze dzieci same czytają wyznaczony wiersz, młodszym dzieciom czyta prowadzący.*) był człowiekiem sprawiedliwym i bogobojnym. Co to znaczy, że był bogobojny? Bogobojny to człowiek, który żyje według Bożego prawa, żyje według tego, jak chce Pan Bóg. Symeon od razu podszedł do Marii i wziął na ręce małego Jezusa. W tym małym ośmiodniowym dziecku rozpoznał długo oczekiwanego i obiecanego Zbawiciela. Symeon był szczęśliwy. Wielbił Boga, że mógł doczekać tej chwili, gdy obiecany Zbawiciel przyszedł na ziemię. Jezus był dla niego wielką radością. Symeon błogosławił ich – i życzył szczęścia. Ale Jezus był radością nie tylko dla Symeona. W świątyni był ktoś jeszcze.

3. Prorokini Anna – W świątyni była także prorokini Anna (*prowadzący pokazuje postać prorokini Anny*). O niej też przeczytamy w Ewangelii Łukasza 2,36-37 (*Uwaga dla prowadzącego: starsi samodzielnie czytają wyznaczone wiersze*). Anna była już starszą osobą, miała 84 lata. Cały czas przebywała w świątyni, gdzie służyła Bogu i modliła się. Anna – podobnie jak Symeon – rozpoznała w Jezusie Króla, który miał przyjść, na którego tak długo czekała. Co zrobiła Anna, gdy zobaczyła Jezusa? Nie tylko tak jak Symeon, chwaliła Boga, lecz opowiadała wszystkim napotkanym ludziom, że narodził się Zbawiciel, którego ona już zobaczyła. Dla niej, jak i dla Symeona, Jezus był wielką radością. Radością, którą chcieli się podzielić z innymi.

III. Zakończenie

Myślę, że do stworzonej przez nas listy: „Kto i co sprawia, że jestem szczęśliwy?”, możemy dopisać jeszcze jedno słowo, a raczej imię: JEZUS. Dla Anny i Symeona Jezus był prawdziwą, wielką radością. Oni nie chcieli jej zachować dla siebie, lecz chcieli się nią podzielić z innymi, przekazać dalej. I tak zrobili. Ta radość jest nadal aktualna i dostępna dla każdego. Czy już kiedyś ktoś wam powiedział o tym, że Jezus jest radością, taką trwałą i na zawsze?

Odpowiedzi dzieci.

A czy tą wielką radością dzieliłiście się już z innymi? Czy przekazujecie ją dalej? Komu możecie o tej radości powiedzieć?

Odpowiedzi dzieci.

O tym, że Jezus jest i daje radość, możemy powiedzieć każdemu.

1. Wiersz biblijny

„Oczy moje widziały zbawienie twoje.” Łk 2,30

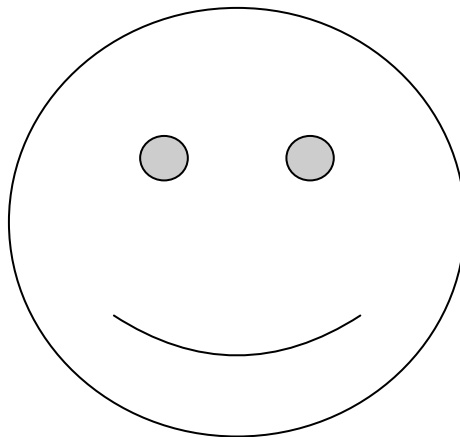
Pomoce:

wiersz zapisać na trzech uśmiechniętych buziach, które można zrobić z dużych papierowych talerzy.

Na pierwszej nad oczami zapisać słowa – OCZY MOJE

Na drugiej nad ustami zapisać słowa – WIDZIAŁY ZBAWIENIE TWOJE.

Na trzeciej uśmiechniętej buzi zapisać – Łk 2,30

Przebieg:

Wytlumaczyć dzieciom wiersz.

Dzisiejszy wiersz, którego chcemy się nauczyć, to słowa Symeona, który powiedział: „Oczy moje widziały zbawienie twoje.” Symeon widząc Jezusa, zobaczył w Nim obiecanego Zbawiciela, który przyszedł na świat, by umrzeć na krzyżu za nasze grzechy. To przyjście Jezusa – naszego Zbawiciela – było dla Symeona radością, o której dzisiaj mówiliśmy.

Wspólne czytanie wiersza. Następnie prowadzący mówi w jaki sposób wiersz będzie powtarzany.

Propozycje: Powtarzamy wiersz, patrząc na kartkę, na której jest zapisany.
Powtarzamy wiersz, patrząc na swoje buty.
Powtarzamy wiersz, patrząc na osobę, która stoi po prawej stronie.
Mówimy wiersz patrząc w sufit itd.

2. Prace plastyczne

A. Symeon i Anna – dla młodszych dzieci, praca Moniki Erdmann

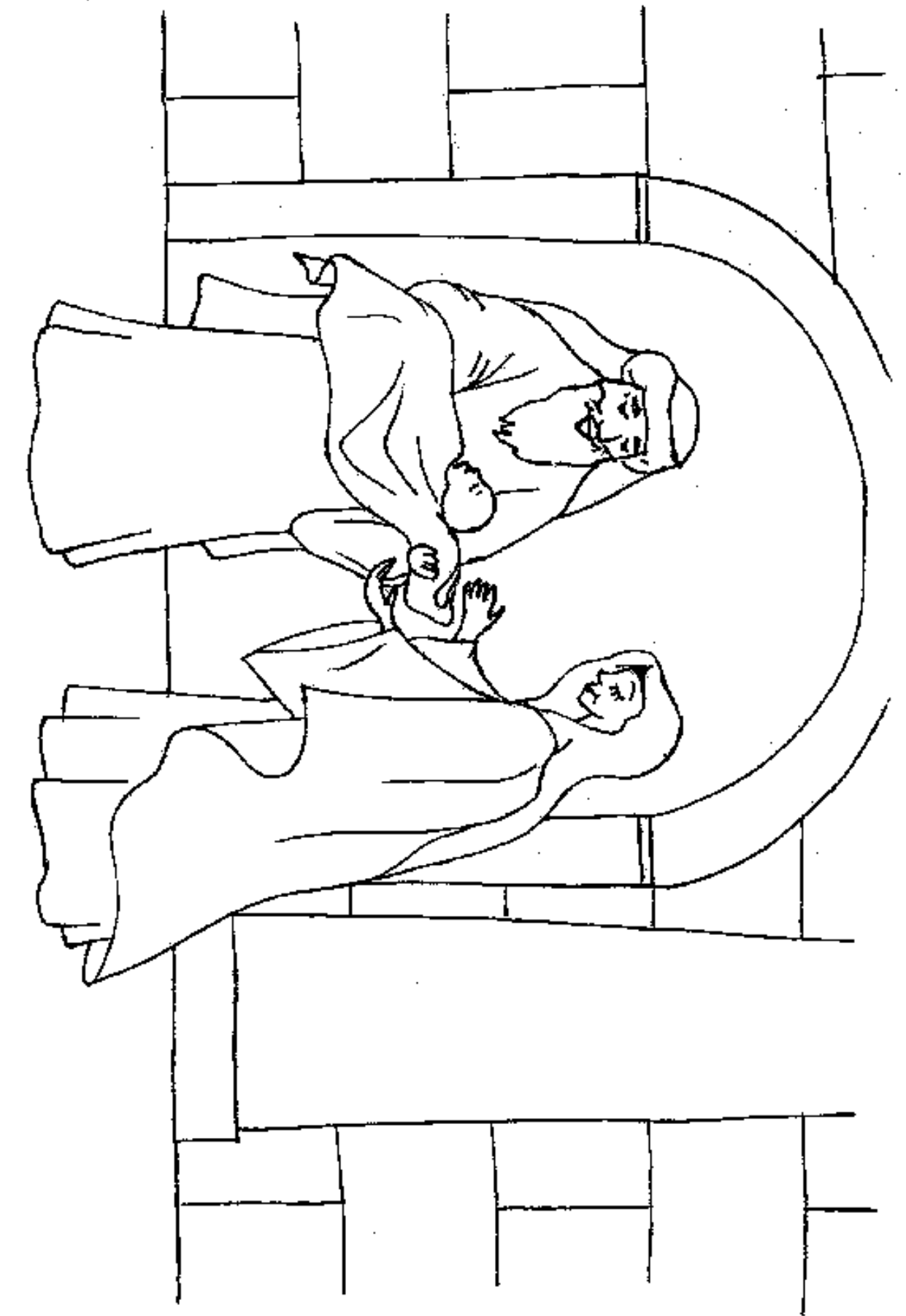
Pomoce: kredki, mazaki, załącznik pracy „Symeon i Anna” na str. 4

Przebieg: należy obrazek pokolorować

B. Dla ciebie

Pomoce: mały papierowy talerz, ruchome oczy, mazaki, klej, wydrukowany wiersz, długopis

Przebieg: z papierowego talerza zrobimy uśmiechniętą twarz. Talerz można pokolorować, następnie nakleić ruchome oczy oraz narysować uśmiechniętą buzię. Na koniec przykleić lub zapisać poznany wiersz. Gotową pracę można komuś podarować, opowiadając o swojej radości – Panu Jezusie.

Oczy moje widziały zbawienie twoje. Ekk 2,30